

altsaa det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Sad) finder, at de ikke burde være fremkomne her, saa opfatter han en første Behandling paa en anden Maade, end jeg gjør. — Til den høitærede Minister skal jeg tillade mig at bemærke, at han vistnok har glemt sine Motiver, naar han siger, at den væsentligste Forhøielse, som dette Lovforslag vil medføre, skyldes Forhøielser og Forandringer med Hensyn til Alderstillaæg; dette er aldeles ikke Tilfældet. Den samlede Forhøielse ifølge dette Lovforslag udgjør, som jeg anførte, i Sammenligning med den nuværende Lønning omtrent 98,000 Kr., og i Sammenligning med Loven af 1870 132,000 Kr. — jeg nævner kun runde Summer —, medens den Forhøielse, som Alderstillaegene medføre, ikke udgjør Mere end 34,000 Kr. Dette er altsaa henholdsvis en Trediedel eller en Fjerdedel af det Hele, eftersom man tager det ene eller det andet af de to nævnte Tal. De øvrige Forhøielser skyldes dels Forhøielser i selve Lønningerne, der udgjør nogle og 60,000 Kr., og dels den Omstændighed, at man i dette Lovforslag har optaget de midlertidige Kontrolører og Assistenten m. M., som i de sidste Aar ere tilstaaede paa Finantslovene, som faste Embeds- og Bestillingsmand. Jeg anser det nu heller ikke for rigtig, at disse blive opførte som faste, thi den Grund, som i sin Tid bevægede Udvalget og, efter dets Indstilling Folkethinget til kun at opføre dem som midlertidige, er ingenlunde bortfalden. Den nævnte Grund var den, at man haabede, at naar Toldreformen blev gennemført, vilde en saadan Udvidelse af Personalet ikke findes at være fornøden. Men for at gjentage det, den høitærede Minister tager feil, naar han siger, at den væsentligste Forhøielse skyldes Alderstillaeg, thi det er kun høit regnet en Trediedel eller i Virkeligheden kun en Fjerdedel af Forhøielsen, som skyldes dette. — Til det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Sad) skal jeg tillade mig den Bemærkning, at den Forandring, som jeg yttrede Ønsket om, da jeg første Gang havde Ordet — nemlig den, at vore mindre Toldsteder maatte blive sammendragne til større Toldkreds, og at dette System i det Hele taget maatte søges gennemført, hvor Forholdene tillode det — ikke vilde medføre, at man ikke skulde kunne fortolde paa alle de Steder, hvor man hidtil har kunnet fortolde. Thi, som det udtrykkelig er udtalt i Betænkningen, og som jeg ogsaa tror, at jeg sagde, da jeg første Gang havde Ordet, Hensigten skulde jo være den at ansætte Oppebørselskontrolører paa de Steder, hvor man ikke længer holdt Toldforvaltere eller Toldinspektører. Jeg har, da jeg første Gang havde Ordet, slet ikke udtalt mig om Hensigtsmæssigheden eller Nødtigheden af forhøje Toldpersonalets Løn. Det er et Spørgsmaal, som jeg har ladet staa hen, fordi jeg ikke ønsker at

udtale mig derom. Det er en Sag, som maa bedømmes i Forhold til den Maade, hvorpaa man i det Hele taget beslutter at stille sig med Hensyn til Forhøielse af Embedsmændenes Lønning. Men hvad jeg beder fremhævet, og hvad jeg tror, det er rigtigst at fremhæve, er, at vi snarere maa søge at indskrænke vore samtlige Udgifter til Toldoppebørseler, end at forsøge dem. Jeg tror, at en Bestræbelse i saa Henseende bør gaa gennem Rigsdagens og Folkethingets Arbejde, og jeg vilde ønske, at denne Bestræbelse ogsaa maatte blive støttet fra Regeringens Side, skjøndt det foreliggende Lovforslag jo ingenlunde tyder derpaa.

Berg: Da de øvrige Lønningslove ere gaaede til Udvalg og de almindelige Principer tidligere ere forhandlede, skal jeg kun gjøre et Par Bemærkninger. Jeg tror, at der er adskillige Steder i Landet, hvor der maaste er flere Toldofficierer end fornødent. Maaste man ved den endelige Affattelse af Lovforslaget kunde gjøre en Del Indskrænkning deri; det skal jeg henstille til Udvalgets Overveielse. Jeg tror, at der er Mange, der tjene deres Løn for forholdsvis ringe Arbejde. Men der er paa den anden Side en stor Del Toldofficierer, som, saavidt jeg veed, have en meget streng Arbeidstid. Jeg har hørt sige, at der er Folk her i København, som maa være borte fra deres Hjem fra tidlig Morgen til sidste Aften, ja ud paa Aftenen, uden derfor at have nogen særlig Godtgjørelse ud over deres ringe Løn, skjøndt de i Reglen maa tage deres Mad ude og deslige. Jeg vil i den Anledning blot spørge, om det ikke ved en Revision af Lønningslovene for de forskjellige Stater og navnlig for de forskjellige civile Administrationsgrene er Udvalgets Hensigt ogsaa at faae fremstillet for os, hvilket Arbejde der i Reglen i det Hele forlanges for den Løn, som gives. Thi det forekommer mig, at man ellers meget let kommer til at være meget ubillig. Kan man gjøre dette ved Siden af at ordne Lønningerne saaledes, at de faae samme Størrelse for Arbejder, hvis Værdi for Samfundet man sætter til det Samme, kunde man lettere komme til et mere almindeligt retfærdigt Resultat, end ved at overveie hver enkelt Lønningsstats for sig. Det er altsaa blot de to Bemærkninger, jeg vilde foresætte: et Ønske om gennem det høitærede Udvalgs Arbejde — jeg antager nemlig, at Sagen kommer til vedkommende Lønningsudvalg — at faae fremstillet, hvilket Arbejde der i Almindelighed forlanges for den tilbudte Lønning i de forskjellige Stater, og dernæst at faae sammenlignet de forskjellige Lønninger i de forskjellige Administrationsgrene, for at der for de forskjellige Forretninger kan blive givet samme Løn for samme Arbejde, hvis Vigtighed for Samfundet antages at være lige stor. Jeg tror, der er endel Toldofficierer,